

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

**МАТЕРІАЛИ V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ,
АСПРАНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ ТА СПІВРОБІТНИКІВ**

(Суми, 20-21 квітня 2017 року)

**Суми
2017**

значенням назв якостей (der Reichtum, die Schönheit, die Länge) або носія цієї якості (der Reiche, der Junge, der Reisende, der Bekannte). Утворені ж від іменників прикметники слугують для позначення якостей, похідних від цього предмету (blutig, silbern, städtisch) [1, с. 263].

Багаточисельність діалектів у середньовісній німецькій мові впливає на функціонування німецької мови цього періоду в комунікативному аспекті. Слід підкреслити, що як похідна лексика, так і словотворчі засоби що використовувалися для утворення цієї лексики, носили наддіалектний характер. Слабо проявляється територіальна диференціація і серед старих суфіксальних моделей. Використання синонімічних словотвірних моделей лише в незначній мірі було обумовлено залежністю від діалектного ареалу, оскільки у ньому відображалася типова для молодих писемних мов відсутність стійкості сформованого узусу.

1. Берков В. П. Современные германские языки / В. П. Берков. – СПб. : Издательство С-Петербургского университета, 1996. – 296 с.
2. Валиева Д. М. История немецкого языка: учеб. пособие / Д. М. Валиева, Е. Ю. Мамонова. – Пермь : Изд-во Перм. гос. техн. ун-та, 2008. – 197 с.
3. Жирмунский В. М. История немецкого языка / В. М. Жирмунский – М. : Издательство литературы на иностранных языках, 1948. – 300 с.

“THE GIFT” FOR AGES: IRREGULAR VERBS

*Korotun A G., student PR-51
Academic Supervisor – I. Kobyakova,
PhD in Philology, professor
Department of Germanic Philology*

There is a plenty of irregular verbs to be memorized in order to master a foreign language at high level. The irregular verbs are the nightmare of students and adults learning foreign languages.

Such issues are raised very often. Indeed, just look at the English verb to be. Its shape so different from the infinitive (is, are, been, was) that it is absolutely unclear how this could occur. And this is only the most common verb.

What does the term “irregular verb” mean? Irregular verb is a verb the conjugation paradigm of which deviates from the typical paradigms of the language [1].

The English language has a great number of irregular verbs. There are about 650 of irregular verbs, and only 200 of them are in constant use, in active vocabulary. In most cases, the irregularity concerns past tense and participle II.

Actually, such verbs exist in other Germanic and Romanic languages: in German (about two hundred irregular verbs), Italian (there are actually over four hundred verbs), French (81 wrong verbs), Spanish (46 irregular verbs). But in Latin, the ancestor of those languages, there are more than a thousand.

But not only we, the conquerors of foreign languages, complain about these horrible verbs. Native speakers also suffer from them. And everyone wonders again – where do they come from, these irregular verbs, and who made them so wrong? Scientists from Oxford University decided to investigate this question that plagues so many people and eventually lifted the veil of secrecy.

It turns out that the irregular verbs are the traces of the historical past, preserved in the structure of language. For example, in English these verbs are echoes of the old English language, i.e. most English irregular verbs are native, derived from verbs that existed in Old English. In particular, many such verbs derive from Germanic strong verbs, which make many of their inflected forms through vowel gradation, for example sing–sang–sung [2].

The language of Great Britain in VI-XI centuries was very different from the usual modern English: from our, modern, point of view, all the verbs were irregular because the verbs had 7 classes (5 of them are borrowed from Latin, 2 are Old English classes) and each of these classes has its own conjugation paradigm. But then the area was inhabited by the settled descendants of the Germanic invaders and the Celts and the descendants of mixed marriages of three of these peoples [3]. In XI century, in 1066, William the Conqueror invaded in England and imposed upon the inhabitants his native Norman dialect in some ways similar to the French language. Most of the residents began to speak this much easier language. Due to the Normans and their intervention of English, the language of Britons held a course for the simplification of its grammar (for example, two variants are possible: learnt, learned; burnt, burned). But the nobles still continued to use the words of Old English, thus preserving the

forms of the verbs that we now call “wrong”. Therefore, the main part of the verbs of the Old English period either has sunk into oblivion or has greatly simplified, and the small but very tricky part left and began to call “irregular / wrong verbs”.

Here are some tips how to learn this horrible list of 200 verbs:

- Always learn irregular verbs with their translation
- Unite similar verbs in groups: despite the fact that irregular verbs are unpredictable, you may find some similar forms, e.g. blow-blew-blown, grow-grew-grown, know-knew-known or series of immutable verbs such as cut-cut-cut, set-set-set, put-put-put.
- Make up stories with the pronoun of the first person singular (I): it is a powerful tool to enhance irregular verbs
- Pay attention to the irregular verbs while reading: when you read articles, books, or even newspapers, fix your eyes on irregular verbs.

Most irregular verbs exist as remnants of historical conjugation systems. When some grammatical rule became changed or disused, some verbs kept to the old pattern. The force of analogy tends to reduce the number of irregular verbs over time.

1. Steven Pinker. *Words and Rules: The Ingredients of Language*. ISBN 0060958405. 1999
2. John Algeo, Thomas Pyles. *The Origins and Development of the English Language*. ISBN 9781428231450. 2013
3. Donka Minkova, Robert Stockwell. *English Words: History and Structure*. ISBN: 0521790123. 2001.

ДІЄСЛОВА ДАВНЬОАНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сизоненко М., студ. групи ПР 51

Історія Англійської мови починається з 410 року до н.е., що ознаменувався кінцем існування Римської імперії. Процес формування сучасної англійської мови був надзвичайно специфічним і включав етапи формування абетки, фонетики, морфології і звичайно ж граматики [1, С. 12].

Цікавим є процес формування дієслів староанглійської мови та їх особливості. В давньоанглійській мові існувало три морфологічні групи дієслів: сильні, слабкі, та претеріто –презентні. Головна їх